

# Eliminarea violenței împotriva copiilor și COVID-19



**„Pe măsură ce pandemia de COVID-19 se răspândește în lume, observăm tendințe îngrijorătoare. Cei mai săraci și mai vulnerabili membri ai societății sunt afectați cel mai puternic atât de pandemie, cât și de măsurile de combatere a acesteia. Mă îngrijorează în mod deosebit bunăstarea copiilor din întreaga lume. Din fericire, până în prezent, copiii nu au suferit cele mai severe simptome ale bolii, dar viețile lor sunt total bulversate. Fac apel la familiile de pretutindeni și la liderii de la toate nivelurile: protejați copiii.”**

**Declarația Secretarului general al ONU, António Guterres,  
cu privire la impactul COVID-19 asupra copiilor**

## REZUMAT



Pandemia de COVID-19 reprezintă unul dintre cele mai puternice șocuri care a afectat stabilitatea globală de la Al Doilea Război Mondial. Înainte de pandemie, peste jumătate din copiii lumii erau expuși zilnic diferitelor forme de violență. Măsurile de limitare și combatere a pandemiei au sporit riscul violenței fizice, sexuale și emoționale la adresa fetelor, băieților și copiilor cu identități de gen diferite.

În timp ce riscurile au crescut, capacitatea sistemelor formale și informale de protecție a copilului s-a redus. Din cauza situației actuale de urgență, serviciile de prevenție, raportare, intervenție, îngrijire și sprijin au fost limitate sau transformate în servicii de la distanță.

Joining Forces, o coaliție formată din șase organizații pentru drepturile copilului, cere ca protecția copilului să devină o prioritate în ansamblul măsurilor de combatere a COVID-19. În demersurile de protecție a copilului, interesele acestuia trebuie să fie pe primul plan (promovarea drepturilor copilului, asistarea celor mai vulnerabili, alocarea unor fonduri adecvate), aceasta fiind o condiție esențială pentru ca toți copiii, fete și băieți, să aibă acces la și să beneficieze de asistența și serviciile de care au nevoie în aceste vremuri dificile.



## Efectul pandemiei de COVID-19 asupra violenței împotriva copiilor

Pandemia de COVID-19 reprezintă unul dintre cele mai puternice șocuri care afectează stabilitatea globală de la Al Doilea Război Mondial. Multe state au luat măsuri de limitare a libertății de mișcare. Circa 60% din copiii din întreaga lume locuiesc în țări aflate în carantină națională totală sau parțială.<sup>i</sup> Deși sănătatea copiilor pare a fi mai puțin afectată direct de COVID-19, pandemia și măsurile de limitare a acesteia vor influența profund mediul în care cresc și se dezvoltă copiii. Inegalitățile și vulnerabilitățile se exacerbează în timp de criză, expunând copiii unor violențe mai mari. Acest fenomen a fost observat în timpul altor pandemii și situații de criză umanitară și se observă zi de zi în contextul pandemiei de COVID-19. Modul în care guvernele răspund acestui risc va afecta nu doar drepturile și bunăstarea a milioane de copii din întreaga lume, ci și generațiile viitoare și stabilitatea națiunilor respective în anii care urmează.

În timp ce în întreaga lume se intensifică eforturile de aplicare a intervențiilor menite să reducă răspândirea bolii și să asigure îngrijirea celor infectați, Inițiativa Joining Forces<sup>ii</sup> cheamă guvernele să integreze, fără întârziere, în eforturile de răspuns la și recuperare după COVID-19, măsuri

specifice pentru a proteja fetele, băieții și copiii cu identități de gen diferite de violență în toate formele acesteia.

Înainte de pandemie, peste jumătate din toți copiii lumii trăiau expuși zilnic diferitelor forme de violență.<sup>iii</sup> Măsurile menite să controleze pandemia au amplificat riscurile de violență fizică, sexuală și emoțională la care sunt expuși fetele și băieții. Lipsa măsurilor efective de prevenire și de oprire a violenței împotriva copiilor poate avea efecte negative asupra sănătății, bunăstării, rezultatelor școlare și dezvoltării copiilor pe toată durata vieții acestora.<sup>iv</sup> Violența limitează capacitatea fetelor și a băieților de a-și realiza potențialul și mărește probabilitatea ca aceștia să devină la maturitate făptuitori sau victime ai violenței, permițând astfel perpetuarea ciclurilor violenței, sărăciei și inegalității.<sup>v</sup>

Violența împotriva copiilor costă deja economiile lumii șapte trilioane de USD pe an.<sup>vi</sup> Dacă nu se iau măsuri de prevenire a violenței amplificate de pandemia de COVID-19, vor spori costurile pe care comunitățile și statele vor trebui să le suporte în anii care vor veni.

Joining Forces este o alianță globală formată din șase organizații pentru drepturile copilului care și-au unit forțele pentru a preveni și a combate violența împotriva copiilor în 70 de țări.<sup>1</sup> Prezenta informare valorifică experiența noastră din linia întâi pentru a demonstra cât de importante

1 Aceste șase organizații sunt ChildFund, Plan International, Save the Children, SOS Children's Villages, Terre des Hommes și World Vision

sunt intervențiile menite să protejeze copiii și modul în care acestea transformă viețile copiilor și comunităților lor. Documentul evidențiază principalele riscuri emergente la adresa siguranței fetelor și băieților, precum și măsurile proactive pe care toate părțile interesate [nelimitativ: guverne, donatori, agenții ale ONU și organizații neguvernamentale (ONG-uri)] trebuie să le ia, de urgență, pentru a asigura protecția copiilor împotriva efectelor COVID-19.

### Riscuri și tendințe emergente

„[Cel mai mult mă sperie faptul] că mama și tatăl meu vitreg mă bat mereu când sunt acasă.” Fată, Bolivia<sup>vii</sup>

Pe măsură ce pandemia s-a răspândit pe întregul Glob, am remarcat amplificarea violenței împotriva copiilor în diferite contexte. Măsurile de carantină care limitează deplasarea oamenilor și implică închiderea serviciilor publice expun copiii, în special fetele, unor riscuri sporite de violență. Un raport recent publicat de World Vision estimează că, urmare a celor trei luni de carantină globală, numărul copiilor expuși riscului de violență fizică, sexuală și emoțională este cu până la 85 milioane mai mare decât înainte de declanșarea pandemiei.<sup>viii</sup>

### Creșterea violenței la domiciliu

„Noi credeam că acasă suntem în siguranță, dar de fapt este un loc în care noi, fetele, nu suntem protejate.” Fată, Guatemala<sup>ix</sup>

Peste un miliard de copiii nu merg la școală și sunt obligați să stea acasă cu persoane care se confruntă cu una sau mai multe forme de stres (de exemplu, șomaj, depresie, presiunea lucrului de acasă, anxietate). Pentru mulți copii, casa nu a fost niciodată un loc sigur. Pentru alții, amplificarea stresului la care sunt supuse persoanele care îi îngrijesc și traiul în locuințe supraaglomerate înseamnă riscuri noi de violență. Riscurile sunt mai mari în cazul fetelor și băieților care sunt deja supuși violenței la domiciliu, precum și al copiilor mai vulnerabili, cum sunt cei cu dizabilități și LGBTIQ.

De la începutul pandemiei și de la introducerea măsurilor de carantină, numărul apelurilor la liniile telefonice dedicate victimelor violenței domestice a crescut cu între 20% și 150% în unele țări.<sup>x</sup> Întrucât actele de violență împotriva copiilor au deseori loc acasă și în paralel cu violența împotriva femeilor, aceste date indică amplificarea abuzurilor la care sunt supuși copiii.<sup>xi</sup> Aceste raportări sunt susținute de date din alte surse. De exemplu, date recente din India indică o creștere cu 30% a numărului apelurilor primite la liniile telefonice dedicate copiilor victime ale violenței, în timp ce un studiu realizat în Bangladesh a evidențiat o creștere cu 40% a acestor apeluri.<sup>xii</sup> Expunerea la violența fizică și sexuală la domiciliu, precum și observarea violenței în cuplu, perpetuează ciclurile de violență de la generație la generație. Fetele supuse violenței la domiciliu prezintă o mai mare probabilitate să devină victime ale violenței în cuplu.

Din cauza COVID-19, copiilor le este din ce în ce mai dificil să apeleze la sprijin, cum ar fi protecție în situații violente, destăinuirea către un prieten, raportarea violenței sau solicitarea ajutorului din partea unui profesor sau a altor membri ai comunității.<sup>xiii</sup> Pentru acest motiv, în unele țări sau regiuni, cum ar fi SUA și Canada, s-a observat o reducere a numărului situațiilor de abuz raportate.

Violența la domiciliu poate avea ca efect destrămarea și despărțirea familiei, amplificând astfel necesitatea de a asigura îngrijiri alternative pentru copii. Riscul de violență, abandon și neglijare a crescut și în cazul copiilor aflați în sistemul de îngrijire alternativă. Unii asistenți maternali resping copiii pe care îi au în grijă din cauza îngrijorărilor legate de sănătatea acestora, iar sprijinul asistenților sociali se reduce din cauza restricțiilor de deplasare. În plus, diverse unități de



plasament se închid neplanificat, lăsând copiii pe străzi sau întorcându-i în familiile din care fuseseră scoși pentru că erau neglijăți și supuși violenței și abuzurilor.<sup>xiv</sup>

### Creșterea violenței online

Restricțiile de deplasare și închiderea școlilor determină copiii să petreacă mai mult timp online, devenind astfel mai expuși intimidărilor, pornografiei, violenței sexuale și exploatării online. Copiii stau mai mult timp nesupravegheați online, iar făptuitorii profită și caută să ademenească și să exploateze copiii prin coerciție și șantaj de natură sexuală. Fetele sunt în mod special vulnerabile, reprezentând 90% dintre copiii prezenți în materiale prin care copiii sunt abuzați online.<sup>xv</sup> Centrul Național pentru Copii Disparați și Exploați din SUA a primit cu 106% mai multe raportări privind cazuri suspectate de exploatare sexuală a copiilor decât în martie 2019.<sup>xvi</sup> În India, au crescut cu 95% căutările de conținut care prezintă abuzuri sexuale la adresa copiilor, iar Europol a remarcat creșterea cererii de pornografie infantilă.<sup>xvii</sup>

### Creșterea violenței pe bază de gen și dezvoltarea mecanismelor de adaptare pernicioase

„Sunt multe fete supuse violului fizic și psihologic. Iar aceste informații nu ies la lumină. Ei vorbesc doar despre COVID, dar nu spun nimic despre cazurile de violență.” Peru, fată, 15 ani<sup>xviii</sup>

Reducerea accesului la servicii și rețele sociale, precum și nivelul ridicat de stres cauzat de pandemie exacerbează inegalitățile de gen existente.<sup>xix</sup> În cel mai nou raport publicat, UNFPA anticipează o creștere cu 20% a incidentelor de violență pe bază de gen.<sup>xx</sup> De asemenea, raportul arată că perturbările accesului la servicii de sănătate și la programe de prevenție ar putea avea ca efecte încă două milioane de fete victime ale mutilării genitale și încă șapte milioane de sarcini nedorite, multe dintre acestea în rândul adolescentelor. Din contextele post-pandemie se pot învăța lecții vitale. După crizele provocate de Ebola în Sierra Leone, numărul sarcinilor în rândul adolescentelor a crescut cu 65%, fapt cauzat de extinderea exploatării sexuale în schimbul alimentelor și banilor, pe fondul sărăciei, din cauza colapsului serviciilor de sănătate reproductivă,

s-a redus capacitatea de prevenție a sarcinilor neintenționate și/sau nedorite, iar perturbările din sistemul de învățământ au determinat multe fete să părăsească școala.<sup>xxi</sup> Se observă din ce în ce mai mult scenarii similare care se dezvoltă în contextul pandemiei de COVID 19. Aceste evoluții vor avea un impact semnificativ asupra vieților fetelor, din prezent și până la maturitate, precum și asupra copiilor acestora. Vor fi afectate sănătatea, confortul socioemoțional și mijloacele de trai ale acestor fete, dintre care multe nu se vor mai întoarce niciodată la școală.

În multe familii, prin amplificarea precarității economice, copiii vor fi mai expuși pericolului de a fi exploați prin muncă, de a fi obligați să se căsătorească și de a fi traficați. UNFPA a previzionat deja că încă 13 milioane de fete vor fi constrânse să se căsătorească la vârsta copilăriei în următorii zece ani.<sup>xxii</sup> Experiențele noastre din timpul altor catastrofe arată că majoritatea acestor căsătorii au loc în primii doi ani ai crizei, astfel încât patru milioane de fete sunt expuse pe termen scurt acestui risc.<sup>xxiii</sup> De asemenea, din timpul epidemiei de Ebola, știm că pierderea surselor de subzistență, șomajul și falimentul afacerilor, în combinație cu închiderea școlilor și lipsa sistemelor de protecție socială pot determina creșterea incidenței cazurilor de exploatare prin muncă și de traficare a copiilor.<sup>xxiv</sup>

Cei mai vulnerabili copii vor fi expuși celor mai mari riscuri, având așadar cea mai mare nevoie de ocrotire. Printre aceste categorii de copii se numără: refugiații, imigranții, cei strămutați intern, cei afectați de conflicte, cei privați de libertate, cei lipsiți de îngrijirea părinților, cei fără adăpost sau care trăiesc în cartiere extrem de sărace, cei neglijăți, supuși abuzurilor și exploatării, precum și cei cu dizabilități.

Fie că sunt victime directe ai violenței și practicilor dăunătoare, fie că au fost martorii violenței domestice, aceste evenimente au efecte de lungă durată asupra stării de bine emoționale a copiilor și asupra societății. Dovezile arată că violența împotriva copiilor are un impact enorm asupra stării de sănătate, nivelului de educație și dezvoltării lor emoționale și comportamentale.<sup>xv</sup> Costurile individuale se transferă în pierderi de capital social, în potențial uman ratat și în efecte economice uriașe, impunând costuri care se ridică de 2-5% din PIB-ul mondial. Trebuie să acționăm

## COVID-19 expune riscului de violență milioane de copii strămutați și aflați în situații instabile

Se estimează că, la nivel mondial, circa 800 de milioane de copii trăiesc în zone instabile și afectate de conflicte, iar dintre aceștia, unul din zece trăiește în contexte extrem de instabile. În plus, 40 de milioane de copii sunt în prezent strămutați forțat de conflicte. Acești copii trăiesc în condiții precare, de exemplu, în tabere de refugiați mari și supraaglomerate ori în zone urbane dens populate, neavând acces sau având acces limitat la servicii de bază, printre care și serviciile medicale esențiale.

Acești copii sunt deja expuși riscului de a fi supuși diferitelor forme de violență și exploatare, inclusiv fizică, sexuală și pe criterii de gen. În multe cazuri, acești copii expuși riscurilor au abandonat școala și sunt constrânși să se căsătorească și să muncească. Mulți se confruntă cu probleme de sănătate și cu traume mintale și psihosociale semnificative.

Impactul probabil al COVID-19 asupra acestor copii va fi dezastruos și fără precedent, ca urmare a întreruperii sau prăbușirii totale a sistemelor formale și informale de protecție a copilului și a altor servicii esențiale, deja suprasolicitate sau insuficiente, printre care și sistemele formale și informale de educație. Chiar și acolo unde serviciile naționale (cum ar fi sănătatea și învățământul) sunt disponibile și în acțiune, accesul la acestea poate fi sever limitat de o serie de factori printre care se numără barierele determinate de costuri, birocrăție, statut social, lipsa informațiilor sau de absența capitalului social/rețelelor sociale și a sistemelor de colaborare între instituții/organizații cu diferite specializări.

de îndată pentru a reduce la minim riscurile și pentru a preveni amplificarea tuturor formelor de violență împotriva copiilor.

### Capacitate scăzută de a căuta ajutor

În timp ce riscurile au crescut, capacitatea de intervenție a sistemelor formale și informale de protecție a rămas limitată. Din cauza situației de urgență, serviciile de prevenire, raportare, intervenție, îngrijire și sprijin au fost restricționate sau sunt prestate de la distanță. Restricțiunile de deplasare au împiedicat asistenții sociali și din domeniul protecției copilului, la fel ca și pe lucrătorii din domeniul asistenței umanitare, să ajungă la fetele și băieții care au nevoie de sprijin. Recentul nostru raport „*A doua revoluție – Treizeci de ani de drepturi ale copilului și agenda nefinalizată*”<sup>xxvi</sup> arată că violența împotriva copiilor este un domeniu în care se constată cele mai mari diferențe dintre aspirații și realizări. Am observat că, în multe țări, sistemele de protecție a copiilor erau incapabile să prevină violența și să protejeze copiii chiar înainte de izbucnirea pandemiei de COVID-19. Această incapacitate este în principal determinată de faptul că este vorba de sisteme relativ noi, în care accentul se pune pe reacție și care sunt în mare parte subfinanțate. Totodată, aceste neajunsuri au fost exacerbate de faptul că unele forme de violență sunt văzute ca fiind „cultural acceptabile” sau „inevitabile” în unele regiuni. Acest lucru este valabil cu precădere în cazul violenței sexuale, al căsătoriei timpurii și al pedepselor corporale. Este probabil ca măsurile de combatere a COVID-19 să aibă efecte care vor exacerba aceste probleme.



Ne preocupă în mod special situația copiilor care trăiesc în contexte instabile și de criză umanitară, unde sistemele de protecție a copilului sunt deja slabe sau inexistente. Epidemia de Ebola din Africa de Vest a demonstrat că sistemele oficiale sau comunitare au fost slăbite, iar intervențiile de ocrotire a copiilor au fost întârziate, subfinanțate sau insuficient integrate în răspunsul comunității umanitare internaționale.<sup>xxvii</sup>

### Intervenții promițătoare

Noul context a inspirat noi modalități de lucru și o abundență de inovații locale susținute de îndrumări și note tehnice globale. În multe țări, s-au desfășurat campanii de educare și de informare în sprijinul părinților de o amploare fără precedent, ajutându-i să își reducă stresul și să adopte metode pozitive de creștere și educare a copiilor. Se elaborează protocoale menite să asigure continuitatea mecanismelor de raportare, trimitere către specialiști și gestionare a cazurilor. Se examinează diverse opțiuni privind asigurarea asistenței psihiatrice, psihologice și fizice prin contactul online sau prin intermediul activităților generice distribuite prin diferite canale media. În unele țări, personalul serviciilor de intervenție de urgență, inclusiv asistenții sanitari comunitari, este instruit să recunoască indiciile violenței. Aceste eforturi ajută, dar majoritatea resurselor umane și financiare sunt în continuare alocate combaterii efectelor pandemiei asupra sănătății. Măsurile de combatere a violenței împotriva copiilor trebuie considerate o prioritate. În prezent, componenta privind protecția copilului din Planul global de răspuns umanitar rămâne puternic subfinanțată, cu un deficit de aproape 90%. Această situație poate fi corectată dacă guvernele și donatorii stabilesc priorități corespunzătoare.

### Agenda de acțiune

Joining Forces, o coaliție formată din șase organizații pentru drepturile copilului, cere ca protecția copilului să devină o prioritate în ansamblul măsurilor de combatere a COVID-19. În demersurile de protecție a copilului, interesele acestuia trebuie să fie pe primul plan (promovarea drepturilor copilului, asistarea celor mai vulnerabili, alocarea unor fonduri adecvate), aceasta fiind o condiție esențială pentru ca toți copiii, fete și băieți, să aibă acces la și să beneficieze de asistența și serviciile de care au nevoie în aceste vremuri dificile.

Astfel de considerațiuni cuprinse în campanii de tip „Înapoi la școală” pot asigura un nivel superior de protecție a fetelor și băieților care nu au fost niciodată cuprinși în învățământ sau care sunt expuși riscului de a nu mai reveni la școală și de a deveni victime ale exploatarei.

De asemenea, este imperativ ca, în campaniile de protecție socială, protecția copiilor și recunoașterea drepturilor acestora să fie elemente centrale ale unor inițiative cum sunt cele care sprijină practicile părintești pozitive, ajută la asigurarea finanțelor familiei sau abordează violența domestică, întrucât acestea pot acționa la nivelul unora dintre cauzele-rădăcină ale creșterii riscului de violență împotriva copiilor.

Acționând în linia întâi pentru a preveni și combate violența împotriva copiilor, Joining Forces știe cum programele holistice, de calitate și bine finanțate de protecție a copilului pot transforma viețile copiilor și cum colaborarea noastră în educație, sănătate și protecție socială ne permite să sprijinim fiecare copil.





## Apel la acțiune:

Joining Forces face apel către guverne, donatori, agențiile ONU și organizațiile societății civile:

- ➔ Să recunoască protecția copilului ca intervenție prioritară, salvatoare de vieți, asigurând finanțarea cuprinzătoare și integrarea acesteia în toate planurile și demersurile de combatere a COVID-19. Toate planurile de intervenție în contextul pandemiei de COVID-19 trebuie să includă o analiză solidă pe criterii de vârstă, gen, dizabilitate și includere, pentru a răspunde adecvat nevoilor unice ale fetelor și ale băieților.
- ➔ Să asigure în toate intervențiile respectarea standardelor minime de protecție a copilului și practicile internaționale recomandate, inclusiv Standardele minime de protecție a copilului în acțiuni umanitare, strategiile INSPIRE pentru eradicarea violenței împotriva copiilor, și notele tehnice ale Alianței pentru Protecția Copilului în Acțiuni Umanitare cu privire la ocrotirea copiilor în timpul actualei pandemii.
- ➔ Să desemneze ca esențiale serviciile formale și informale de protecție a copilului și personalul acestora, asigurând condițiile în care toate serviciile de protecție a copilului să continue să fie prestate, în special în beneficiul celor aflați în contexte instabile și de criză umanitară, precum și să asigure dotarea lucrătorilor din acest domeniu cu echipament individual de protecție.
- ➔ Să stabilească prioritatea investițiilor în sistemele de protecție a copilului și să acopere deficitul de finanțare a acestora, în special în cadrul Planului global de răspuns umanitar.
- ➔ Să adapteze și să continue prestarea serviciilor care atenuează factorii de risc de violență, abuz și neglijare, inclusiv a programelor legate de violența domestică, de consumul de droguri și de asigurarea sănătății mintale și stării de bine socio-emoționale a personalului de intervenție.
- ➔ Să se asigure că se întreprind demersuri pentru a reduce la minim separarea copiilor de familii, inclusiv prin măsuri de plasare a copiilor temporar separați de familie în condiții de siguranță, corespunzătoare, în condiții familiale, acordând prioritate plasamentului la rude și asigurând copiilor posibilitatea de a comunica cu părinții sau tutorii. În luarea deciziilor cu privire la protecția și sprijinirea psihosocială a copiilor aflați în plasament rezidențial sau alternativ, în carantină/izolare sau în centre de detenție și a altor copii privați de libertate, considerentul principal trebuie să fie interesul superior al acestora,
- ➔ Să sprijine mecanismele de raportare adecvate copiilor și centrate pe interesele supraviețuitorilor și să se îngrijească să aibă capacitatea necesară pentru a asigura consiliere, raportare și intervenții favorabile copiilor și sensibile la aspecte de gen tuturor celor care au nevoie de astfel de servicii. Aici sunt incluse menținerea liniilor telefonice de asistență pentru copii și a serviciilor esențiale de management al cazurilor.
- ➔ Să facă o prioritate din asigurarea asistenței psihiatrice și psihologice sensibile la aspecte de vârstă și gen pentru copiii expuși riscului de violență sau victime ale violenței, în special pentru cei mai vulnerabili, precum și pentru părinții sau tutorii acestora.



- ➔ Să ia măsuri pentru ca personalul din serviciile de urgență să fie instruit și capabil să identifice riscurile la adresa protecției copilului asociate cu COVID-19 și să știe cum să raporteze în condiții de siguranță constatările îngrijorătoare și cum să îndrume potențialele victime către servicii de specialitate.
- ➔ Să introducă de urgență prestații sociale directe sub formă bănească și alte programe de protecție socială sensibile la problemele copiilor și la aspectele de gen menite să ajute familiile să satisfacă nevoile de bază ale copiilor și să descurajeze strategiile negative de adaptare prin care familia încearcă să își suplimenteze veniturile prin exploatarea muncii, căsătoria sau exploatarea sexuală a copiilor. Totodată, prestațiile sociale în bani pot atenua violența familială sau împotriva partenerilor intimi asociată măsurilor de izolare și factorilor de stres economic.
- ➔ Să asigure accesul la învățământ online/ la distanță în condiții de siguranță pentru toți copiii, inclusiv pentru cei cu dizabilități, cei care trăiesc în tabere de refugiați și cei strămutați, folosind metode și mijloace adecvate copiilor cum sunt televiziunea, radioul sau învățământul online, cu scopul de a reduce presiunile resimțite acasă și a preveni abandonul școlar. Curriculumul trebuie să cuprindă deprinderi de viață menite să reducă la minim riscurile de excludere, să îmbunătățească confortul psihosocial și să dezvolte capacitatea de atenuare a riscurilor de violență și stigmatizare.
- ➔ Să asigure redeschiderea școlilor în condiții de siguranță, prin crearea unor medii de învățare lipsite de violență, și să sprijine revenirea la școală a tuturor copiilor, în special a celor mai vulnerabili și a celor expuși riscului de căsătorie timpurie, de exploatare prin muncă și de graviditate în adolescență.
- ➔ Să sprijine dialogul între copiii și factorii decizionali la toate nivelurile, astfel încât realitățile pandemiei de COVID-19 și efectele acesteia asupra copiilor și familiilor lor să fie auzite, fiind astfel posibil ca, pe baza perspectivei copiilor, intervențiile de combatere a COVID-19 să fie îmbunătățite după cum este necesar și sub toate aspectele.

## ANEXA

### Ce intervenții desfășoară membrii Joining Forces

Membrii Joining Forces s-au aflat în avangarda eforturilor de prevenire și combatere a multiplelor riscuri de violență determinate de COVID-19. De la începutul pandemiei, s-a pus accentul pe identificarea cazurilor de violență împotriva copiilor și pe asigurarea accesului copiilor la mecanisme de raportare și la servicii de asistență. Aceasta înseamnă instruirea personalului de primă intervenție, cum sunt lucrătorii sanitari comunitari și alți actori din linia întâia, inclusiv a liderilor spirituali și persoanelor active în domeniul drepturilor și protecției copilului, precum și înființarea unor echipe mobile pentru sănătate însărcinate cu identificarea și raportarea problemelor legate de protecția copilului, cu accent deosebit asupra trimiterii către specialiști a copiilor neînsoțiți și separați de familie.

Este larg recunoscută importanța menținerii mecanismelor prin care copiii pot raporta violența și pot solicita ajutor, așa cum sunt liniile telefonice de asistență pentru copii. Partenerii din alianța Joining Forces au colaborat în mai multe țări, printre care Uganda, India și Filipine, îngrijindu-se ca liniile telefonice de asistență pentru copii să rămână deschise, să aibă resurse și să fie conectate la serviciile esențiale de protecția copilului asigurate la nivelul comunității. În Uganda, agențiile Joining Forces au susținut puternic recunoașterea liniei telefonice de asistență pentru copii în caz de abuz ca serviciu esențial, precum și redeschiderea acesteia după ce fusese suspendată la începutul pandemiei. În unele cazuri, au fost dezvoltate aplicații care facilitează sesizarea online sau prin intermediul telefonului mobil. În Indonezia, Mongolia și Peru, World Vision și partenerii săi au conlucrat cu guvernele pentru a dezvolta astfel de aplicații informatice. În Yemen, Save the Children a colaborat cu mecanisme comunitare de protecție a copilului pentru a identifica probleme asociate pandemiei, inclusiv identificarea celor mai afectați copii și asigurarea asistenței psihologice la distanță, pe baza unor abordări integrate, sensibile la aspecte de gen.

În contextul managementului cazurilor, fiecare organizație răspunde în moduri diferite la întreruperea contactului direct dintre responsabilii de caz și copiii și îngrijitorii acestora, pentru a crea

condițiile în care copiii să beneficieze în continuare de sprijinul de care au nevoie. În acest sens, a fost nevoie să se asigure telefoane, instruire și asistență cu privire la comunicarea lucrătorilor din domeniul protecției copilului (asistenți parasociali și lideri comunitari) cei mai apropiați de copii și de familiile acestora, să se definească criterii pe baza cărora comunitățile și lucrătorii sociali să stabilească prioritatea celor mai urgente cazuri, să se solicite și să se acorde sprijin direct neîntrerupt celor mai urgente cazuri de către asistenți sociali instruiți și să se adapteze și să se extindă sistemele informaționale și protocoalele de gestionare online a cazurilor.

În Irak și Sudanul de Sud, de pildă, Save the Children a constatat că aplicațiile Primero/CPIMS+ permit gestionarea cazurilor de la distanță în mod activ și în condiții de siguranță în timpul carantinei, ceea ce nu ar fi fost posibil folosind sisteme pe suport de hârtie. În Sudanul de Sud, World Vision a adaptat o abordare cuprinzătoare a managementului de caz în protecția copilului. În Uganda, ChildFund, Plan International, Save the Children și World Vision susțin peste 25 de centre de acțiune districtuale să răspundă cazurilor de abuz care le sunt semnalate prin linia telefonică de asistență pentru copii. În Kenya, World Vision s-a adresat unui număr de 1.000 de șefi asistenți (lideri la aproape cel mai scăzut nivel al administrației) pe care i-a invitat să urmărească situația copiilor și măsura în care aceștia sunt ferți de violență.

Pandemia de COVID-19 taxează puternic starea de bine mintală și psihosocială a copiilor, în special în condițiile în care închiderea școlilor afectează peste 1,65 miliarde de copii, și amplifică factorii de stres la care sunt supuse familiile prin pierderea veniturilor și reducerea nivelului economic. Organizații din cadrul Joining Forces au adaptat programe de MHPSS la specificul COVID-19 (World Vision Syria) și au încorporat comunicarea psihosocială în asistența acordată pentru învățământul la distanță și online (Save the Children).

Toate organizațiile din cadrul Joining Forces au luat măsuri pentru a-și adapta comunicarea cu părinții și îngrijitorii la condițiile pandemiei,

punând accentul pe transmiterea mesajelor pozitive privind creșterea și educarea copiilor, cu scopul de a răspunde provocărilor ridicate de închiderea societăților umane. Plan International și-a adaptat pachetul de competențe părintești și deprinderi de viață, incluzând în acesta un modul de „Adaptare la COVID-19” care este transmis prin radio, WhatsApp, telefon sau alte platforme, în funcție de context. În Mongolia, World Vision folosește social media pentru a transmite părinților și cadrelor didactice exemple pozitive de acțiune părintească și îndrumări practice pentru protecția copiilor. Ambasadorul World Vision în Mongolia, un actor faimos, a folosit postările/sesiunile live pe Facebook și pe Instagram pentru a transmite informații cu privire la practicile pozitive de creștere și educare a copiilor. Save the Children a preluat mesaje esențiale din metodologia sa „Creșterea și educarea copiilor fără violență” pe care le-a adaptat pentru a fi transmise prin radio, apeluri telefonice conferință, social media, foi volante pentru părinți/tutori, copii și adolescenți și prin sisteme de sonorizare din localități. Organizația a conceput și scurte sesiuni de dezvoltare a competențelor menite să ajute părinții în această perioadă. SOS Children’s Villages a realizat un film în limba spaniolă destinat regiunilor din America Latină și din Caraibe. Filmul prezintă o serie de exemple de posibile riscuri și măsuri de protecție a copiilor împotriva violenței domestice. În Sudanul de Sud, ChildFund a realizat și a distribuit postere cu privire la menținerea implicării prin joacă, la entitățile cărora le pot fi raportate cazurile de violență și cu mesaje integrate privind prevenirea COVID-19. Posterele sunt adresate copiilor și celor care îi îngrijesc și au scopul de a ajuta comunitățile să se adapteze în perioadele de închidere a activităților în societate.

Aceste mesaje au fost traduse în arabă și au fost transmise la radio sub forma unor reclame cântate și a unor mesaje singulare, pentru a ajunge la copiii și părinții/tutorii acestora refugiați din Sudanul de Sud.

SOS Children’s Villages a susținut servicii de consiliere și asistență online pentru asistenții maternali și alte persoane care asigură îngrijirea copiilor din mai multe țări. În Bolivia, au elaborat și distribuit ghiduri cu privire la sprijinirea și îmbunătățirea măsurilor de ocrotire și protecție a copiilor în forme alternative de plasament și a copiilor care beneficiază de asistență în familii.

Toate organizațiile din cadrul Joining Forces s-au angajat să asculte copiii și experiențele trăite de aceștia în timpul pandemiei de COVID-19. Aproape toți membri au organizat sondaje în rândul copiilor, cu scopul de a afla și transmite mai departe opiniile acestora cu privire la probleme și soluții. Sondajele vor amplifica vocile copiilor cu privire la modul în care pandemia le afectează viețile de zi cu zi și starea de bine subiectivă, cu privire la modul în care înțeleg situația actuală și cu privire la impactul pe care aceasta îl are asupra societăților în care trăiesc copiii și asupra viitorului copiilor.

Platforma digitală Girls Out Loud dezvoltată de Plan International oferă fetelor posibilitatea de a vorbi cu încredere despre problemele cu care se confruntă și de a primi informații cu privire la drepturile lor. Fete și tinere au folosit această platformă pentru a ne transmite informații privind efectele COVID-19 asupra comunităților lor. World Vision a desfășurat un studiu în rândul a 101 copii din 13 țări cu privire la impactul COVID-19 și a compilat răspunsurile acestora în raportul „Vocile copiilor în vremea COVID-19”. SOS Children’s Villages a creat un portal video online denumit „CORONA vlog: Din perspectiva unui copil” care prezintă experiențe ale copiilor din întreaga lume. Educo, membră a ChildFund Alliance, realizează în prezent un studiu global sub denumirea „Studiu privind starea de bine subiectivă a copiilor, adolescenților și tinerilor în timpul pandemiei de COVID-19”. În parteneriat cu reprezentantul special al SG al ONU pentru combaterea violenței împotriva copiilor, Terres des Hommes a lansat inițiativa #CovidUnder19, cu scopul de a culege punctele de vedere ale copiilor cu privire la experiențele pe care le trăiesc în prezent și cu privire la modul în care își percep rolul de cetățeni activi. Save the Children sprijină Rețeaua Copiilor și Adolescenților din America Latină și din Caraibe, rețea care reunește zece organizații conduse de copii din nouă țări. Împreună, au consultat copii cu vârste între 10 și 18 ani din Argentina, Brazilia, Chile, Ecuador, El Salvador, Honduras, Nicaragua, Peru și Uruguay cu privire la experiențele lor legate de COVID-19. ChildFund Alliance a schimbat destinația proiectului său privind răspunderea adecvată copiilor și platforma online asociată pentru a ajuta copiii să își exprime preocupările legate de criza provocată de COVID-19 și să contribuie la dezbaterile privind politicile promovate în acest context.

## NOTE

- <sup>i</sup> United Nations, „Policy Brief: The Impact of Covid-19 on Children”, (aprilie, 2020).
- <sup>ii</sup> Joining Forces este o alianță globală formată din șase organizații-lider în domeniul drepturilor copilului – ChildFund, Plan International, Save the Children, SOS Children’s Villages, Terre des Hommes și World Vision.
- <sup>iii</sup> Hillis S., Mercy J., Amobi A., Kress H., „Global prevalence of past-year violence against children: a systematic review and minimum estimates,” *Pediatrics*, martie 2016, 137 (3) e20154079; DOI: <https://doi.org/10.1542/peds.2015-4079>; Accesat 16 iunie 2020.
- <sup>iv</sup> United Nations Children’s Fund. „Hidden in Plain Sight: A statistical analysis of violence against children”. United Nations, 2014. [http://www.unicef.org/publications/index\\_74865.html](http://www.unicef.org/publications/index_74865.html); Accesat 15 iunie 2020.
- <sup>v</sup> Know Violence in Childhood. Ending Violence in Childhood: Global Report 2017. <http://globalreport.knowviolenceinchildhood.org/global-report-2017/>; Accesat 16 iunie 2020; Krug, Etienne G., et al. (eds.). „World Report on Violence and Health”. World Health Organization, 2002; James, M., „Domestic Violence as a Form of Child Abuse: Identification and Prevention,” *Issues in Child Abuse Prevention*, 1994; Centers for Disease Control and Prevention și ORC Macro. 2003. „Reproductive, Maternal and Child Health in Eastern Europe and Eurasia: A Comparative Report”. Atlanta, GA (USA) și Calverton, MD (USA). <https://dhsprogram.com/publications/publication-od28-other-documents.cfm>; Accesat 16 iunie 2020; Indermaur, D., „Young Australians and Domestic Violence,” *Trends and Issues in Crime and Criminal Justice*, No. 195. Canberra, 2001.
- <sup>vi</sup> Perezniето, P., Montes, A., Routier, S. & Langston, A., „The costs and economic impact of violence against children”, Overseas Development Institute and ChildFund International, 2014.
- <sup>vii</sup> Educo, membră a ChildFund Alliance. „Survey on Subjective well-being of children, adolescents and youth during the COVID-19 pandemic”; mai-iunie 2019.
- <sup>viii</sup> World Vision International, „Aftershocks Perfect Storm Millions More Children Face Violence Under Lockdown and into the ‘New Normal’”, mai 2020. [https://www.wvi.org/sites/default/files/2020-05/Aftershocks%20FINAL%20VERSION\\_0.pdf](https://www.wvi.org/sites/default/files/2020-05/Aftershocks%20FINAL%20VERSION_0.pdf); Accesat 16 iunie 2020.
- <sup>ix</sup> Sursa: Plan International.
- <sup>x</sup> Ibid.
- <sup>xi</sup> Argentina, Bosnia și Herțegovina, Brazilia, Chile, Cipru, India, Liban, Franța, Mexico, Muntenegru, Singapore, Spania, Statele Unite; Accesat 15 iunie 2020.
- <sup>xii</sup> [https://reliefweb.int/sites/reliefweb.int/files/resources/COVID\\_NAWG%20Anticipatory%20Impacts%20and%20Needs%20Analysis.pdf](https://reliefweb.int/sites/reliefweb.int/files/resources/COVID_NAWG%20Anticipatory%20Impacts%20and%20Needs%20Analysis.pdf); Accesat 15 iunie 2020.
- <sup>xiii</sup> Center for Global Development Peterman, Potts, O’Donnell, Thompson, Shah, Oertelt-Prigione, and van Gelder, “Pandemics and Violence Against Women and Children”, CGD Working Paper 52, Washington, DC, 2020: <https://www.cgdev.org/publication/pandemics-and-violence-against-women-and-children>; Accesat 15 iunie 2020.
- <sup>xiv</sup> Hager, E. „Coronavirus Leaves Foster Children with Nowhere to Go,” *The Marshall Project*, martie 24, 2020. <https://www.themarshallproject.org/2020/03/24/coronavirus-leaves-foster-children-with-nowhere-to-go>; Accesat 15 iunie 2020; Kenny, A. „Concerns raised over children in care during Covid-19 lockdown,” *The Irish Examiner*, 4 mai 2020. <https://www.irishexaminer.com/breakingnews/views/analysis/aine-kenny-concerns-raised-over-children-in-care-during-covid-19-lockdown-997543.html>; Accesat 15 iunie 2020
- <sup>xv</sup> „COVID-19 Conversations: The Crisis of Online Child Sexual Exploitation”, *Equality Now*, 8 mai 2020. [https://www.equalitynow.org/covid\\_19\\_online\\_exploitation](https://www.equalitynow.org/covid_19_online_exploitation); Accesat 15 iunie 2020.
- <sup>xvi</sup> Ibid.
- <sup>xvii</sup> Kannan, R. „Most online content on child sexual abuse from India,” *The Hindu*, 8 aprilie, 2020. <https://www.thehindu.com/news/national/most-online-content-on-child-sexual-abuse-from-india/article31377784.ece>; Accesat 15 iunie 2020.
- <sup>xviii</sup> Sursa: Plan International.
- <sup>xix</sup> Plan International, „Key Country-Level Advocacy Messages for Critical Action in the COVID-19 Response”, martie 2020.
- <sup>xx</sup> UNFPA, „Impact of the COVID-19 Pandemic on Family Planning and Ending Gender-based Violence, Female Genital Mutilation and Child Marriage”, *Interim Technical Note*, 2020.
- <sup>xxi</sup> UNDP & Irish Aid, „Assessing Sexual and Gender Based Violence during the Ebola Crisis in Sierra Leone”, octombrie 2015. [https://www.sl.undp.org/content/sierraleone/en/home/library/crisis\\_prevention\\_and\\_recovery/assessing-sexualand-gender-based-violence-during-the-ebola-cris.html](https://www.sl.undp.org/content/sierraleone/en/home/library/crisis_prevention_and_recovery/assessing-sexualand-gender-based-violence-during-the-ebola-cris.html); Accesat 15 iunie 2020.
- <sup>xxii</sup> UNFPA, „Impact of the COVID-19 Pandemic on Family Planning and Ending Gender-based Violence, Female Genital Mutilation and Child Marriage”, *Interim Technical Note*, 2020.

<sup>xxiii</sup> World Vision International, „Aftershocks Perfect Storm Millions More Children Face Violence Under Lockdown and into the ‘New Normal’”, May 2020. [https://www.wvi.org/sites/default/files/2020-05/Aftershocks%20FINAL%20VERSION\\_0.pdf](https://www.wvi.org/sites/default/files/2020-05/Aftershocks%20FINAL%20VERSION_0.pdf); Accesat 16 iunie 2020.

<sup>xxiv</sup> United Nations’ Economic Mission for Africa, „Socio-economic Impacts of the Ebola Virus Disease on Africa”, United Nations, 2015. <http://www.endchildhoodpoverty.org/news-and-updates-1/2020/4/20/what-are-the-potential-effects-of-the-coronavirus-on-children>; Accesat 16 iunie 2020.

<sup>xxv</sup> Joining Forces, „A Second Revolution Thirty Years of Child Rights and the Unfinished Agenda”, noiembrie 2019. <https://reliefweb.int/report/world/second-revolution-thirty-years-child-rights-and-unfinished-agenda-0>; Accesat 16 iunie 2020.

<sup>xxvi</sup> Ibid.

<sup>xxvii</sup> Kahn, C. 2015. „Ebola and humanitarian protection,” Humanitarian Exchange. Humanitarian Practice Network. Numărul 64, iunie 2015. [https://odihpn.org/wp-content/uploads/2015/06/he\\_64.pdf](https://odihpn.org/wp-content/uploads/2015/06/he_64.pdf); Accesat 16 iunie 2020.

## ”Încetarea violenței împotriva copiilor și COVID-19”

este un produs al Child Rights Now! o inițiativă a alianței Joining Forces.

Joining Forces este o alianță a celor mai mari șase ONG-uri internaționale care lucrează cu și pentru copii pentru a le asigura respectarea drepturilor lor și pentru a pune capăt violenței împotriva lor.

Elaborarea acestui brief de politici a fost condusă de Tamara Tutnjevic Gorman de la World Vision International, în numele și cu sprijinul celor șase agenții ale alianței Joining Forces. Multe mulțumiri, în special, colegilor de la ChildFund, pentru sprijin și, de asemenea, Secretariatului Joining Forces.

Fotografia de copertă © SOS Children’s Villages International

[www.child-rights-now.org](http://www.child-rights-now.org)

